

Správajme sa k Eucharistii s náležitou úctou, ktorú si zasluhuje

Branislav Krasnovský

6. októbra 2020 ✝ Cirkev ✝ Eucharistia

Takzvaná pandémia koronavírusu spôsobila, že mnoho veriacich na Slovensku začalo (zatiaľ údajne dočasne) prijímať Eucharistiu do rúk, tento trend podporujú z hygienických a bezpečnostných dôvodov aj mnohí slovenskí biskupi. Je však skutočne prijímanie Eucharistie do rúk v súlade s katolíckou vierou a tradíciou uctievania Najsvätejšej sviatosti? Tu sa názory rôznia.

Mnoho kňazov prestalo s podávaním Eucharistie do úst veriacich. Odvolávajú sa pritom na nariadenia biskupov a takisto na obavy o zdravie veriacich. Konzervatívci v katolíckych radoch však kladú väčší dôraz na spôsob ako sa má prijímať Eucharistia, ako na hrozbu nákazy koronavírusom.

Mnohí z konzervatívcov argumentujú, že aj v minulosti, v časoch keď zúrili morové či cholerové nákazy sa zásadne podávala Eucharistia do úst a nikdy neprichádzalo k zatváraní kostolov z dôvodov pandémie. Pritom morové alebo cholerové epidémie v minulosti boli podstatne väčšími pandémiami, ktoré reálne zdecimovali celé populácie a oblasti. Posledná veľká morová nákaza v Trnave sa skončila zázračne dňa 21. novembra 1710 (sviatok Obetovania Panny Márie) a až potom, ako magistrát mesta prosil Pannu Máriu o pomoc, ich prosby a modlitby boli zázračne vyslyšané.

Rovnako sa kvôli obavám z nákazy v minulosti v oblastiach, kde bola viera skutočná a živá, nikdy neobmedzovali Sväté omše, za tichej podpory vlašného kléru prípadne časti veriacich. Počas morových epidémii sa žiadne dišpenzy z neúčasti na Svätej omši neudelovali, práve naopak, prejavy zbožnosti rástli. Samozrejme aj v histórii boli obdobia, v ktorých sa Sväté omše rušili alebo zakazovali. Napríklad počas (Francúzskej revolúcie 1789 – 1799), alebo v čase komunistického teroru, vždy sa argumentovalo záujmami a prospechom ľudí. Nakoniec sa však ukázalo, že o ľudí absolútne nešlo. V spomenutých obdobiach žiaľ často spolupracovali s antiklerikálnymi silami v spoločnosti aj mnohí cirkevní hodnostári, kňazi alebo veriaci, ktorí nakoniec na vlastnú škodu odpadli od viery a zradili podobne ako Judáš.

V 21. storočí sa používajú už iné, sofistikovanejšie zbrane. Zákaz je totižto menej účinný ako relativizácia a strašenie. Veriaci sú strašení, Pravda sa relativizuje, v Cirkvi sa presadzujú rôzni liberáli a modernisti, ktorí odmietajú Tradíciu ako prežitú a snažia sa Cirkev za každú cenu výrazne sekularizovať v takmer každej oblasti, vrátane v úcte ku Sviatostiam.

Každý katolík by však mal vedieť, že v Eucharistii sa nachádza Náš Pán Ježiš Kristus. Kristova eucharistická prítomnosť sa začína vo chvíli konsekrácie a Kristus je v Eucharistii prítomný celý a úplný pod jedným i druhým spôsobom a celý a úplný v každej jej časti, takže lámanie chleba Krista nedelí. Eucharistia je nad všetkými sviatosťami, Tridentský koncil (1545 – 1563) zhŕňa katolícku vieru, keď vyhlasuje: „*Kristus náš Vykupiteľ povedal, že to čo sa obetuje pod spôsobom chleba je skutočne jeho telo, konsekráciou chleba a vína sa uskutočňuje premena celej podstaty chleba na podstatu tela*

Krista a celej podstaty vína na podstatu jeho krvi". Táto premena sa nazýva transsubstanciácia (prepodstatnenie). Eucharistia si vyžaduje a aj v minulosti vyžadovala zo strany veriacich úctu.

Dnes sa z dôvodov „ochrany veriacich pred koronavírusom“ vo veľkom preberá argumentácia progresívcov, ktorí tvrdia, že aj v prvých storočiach kresťanstva sa „*prijímalo na ruku*“, zabúda sa však hovoriť o prísnych pravidlách, ktoré sa v prípade prijímania Eucharistie na ruku dodržiavali, aby sa chránila Eucharistia pred profanáciou a zneužitím. Veriaci, ktorí prijímali Eucharistiu si pred prijatím i po prijatí Eucharistie umyli špeciálnym spôsobom ruky, rovnako ako kňazi, ktorí dnes slávia Svätú omšu. Čistenie rúk a prstov, ktoré sa dotýkali Eucharistie malo zaručiť, že Eucharistia nebude sprofanovaná.

Nakoniec rozvoj posvätnéj liturgie a prehlbujúca sa úcta k Najsvätejšej sviatosti vyústila do praxe, ktorá v katolíckej Cirkvi spája najvyššiu úctu voči Eucharistii. Eucharistia sa následne prijímala stovky rokov v kľaku a do úst, pričom miništrant držal pod ústami prijímajúceho paténu, aby sa ani drobná čiastka Eucharistie nezneuctila pádom na zem. Veci sa začali meniť po II. vatikánskom koncile.

Neobstoí ani tvrdenie, že podávanie Eucharistie na ruku je bezpečnejšie, ako podávanie Eucharistie do úst. Podľa informácií epidemiológov sa koronavírus môže nachádzať aj na držadlách a sedadlách v mestskej doprave, preto sa odporúča nosenie rukavíc a dezinfekcia. Rovnako sa môže koronavírus nachádzať aj na kostolných laviciach, ktorých sa veriaci dotýkajú, aj kvôli tomu sa určil obmedzený počet veriacich na Svätej omši a šachovnicové rozsadenie. Keď sa ale nachádza koronavírus aj na kostolných laviciach, podávanie Eucharistie do rúk je podstatne nebezpečnejšie ako podávanie do úst. Okrem toho skupina takmer 20 lekárov z Nemecka a Rakúska už takisto uviedla, že prijímanie Eucharistie do úst je hygienickejšie a bezpečnejšie ako prijímanie Eucharistie do rúk.

Keď už ale mnohí biskupi sklonili svoje hlavy pred štátnou mocou (s jej politikmi, často pochybnej morálnej úrovne) a zaviazali poslušnosťou aj kňazov, možno by bolo vhodné, aby vyšli biskupi v ústrety aj tým katolíkom, ktorí z morálnych dôvodov odmietajú prijímať Eucharistiu do rúk.

Alebo ešte lepšie – keby sa biskupi inšpirovali historickým príkladom kolónie katolíckych malomocných na Molukách – mohol by sa v každom väčšom meste vyčleniť jeden kostol pre tých katolíkov, ktorí chcú prijímať Eucharistiu pokľaciačky a do úst, pretože majú natoľko silnú vieru, že sa neobávajú nákazy v kostoloch počas Svätej omše. Rovnako ako sa nákazy v kostoloch neobávali ani naši predkovia v minulosti, ktorí svojimi modlitbami zastavili napríklad aj morovú nákazu v Trnave.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/spravajme-sa-k-eucharistii-s-nalezitou-uctou-ktoru-si-zasluguje/>